11/04/2020

“Η εποχή μας χαρακτηρίζεται από μεγάλη αποστασία”

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

“Η εποχή μας χαρακτηρίζεται από μεγάλη αποστασία. Όλο και περισσότεροι άνθρωποι δηλώνουν άθεοι ή χωρίς καμμιά θρησκεία και δεν λείπουν, δυστυχώς, κι αυτοί που πολεμούν δημόσια τον Θεό”, τονίζει στο Πασχάλιο Μήνυμά του ο Σεβ. Μητροπολίτης κ. Αμβρόσιος.

Ο Σεβασμιώτατος μεταξύ άλλων αναφέρεται και στην πανδημία που πλήττει τον πλανήτη σημειώνοντας χαρακτηριστικά:

“Έρχεται ένας ιός, σαν τον κορωνοιό covid-19, αόρατος με γυμνό οφθαλμό, και μας υπενθυμίζει ότι δεν είμαστε παντοδύναμοι, αλλά αντίθετα πάρα πολύ αδύναμοι. Ένας ιός, σε λίγες μέρες ανέτρεψε όλα τα κοινωνικά, πολιτικά, πολιτισμικά και οικονομικά δεδομένα σε παγκόσμια κλίμακα, σε σημείο που ίσως θα αρχίσουμε από εδώ και πέρα να μιλάμε για b.c. (before coronavirus) και a.c. (after coronavirus) εποχή”.

Διαβάστε αναλυτικά:

Τὸ πιὸ χαρμόσυνο μήνυμα, τὸ ὁποῖο ἀκούστηκε ποτὲ στὸν κόσμο, εἶναι ὅτι ὁ

Χριστὸς μᾶς ἐλευθέρωσε ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς ἁμαρτίας, ποὺ μᾶς ὁδηγεῖ στὸν αἰώνιο θάνατο. Μὲ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ὅπως διακηρύσσει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «Ὁ θάνατος ἀφανίστηκε· ἡ νίκη εἶναι πλήρης! Θάνατε, ποῦ εἶναι τὸ κεντρὶ τῆς δύναμής σου; Ἅδη, ποῦ εἶναι ἡ νίκη σου»; (1 Κορ. 15:54 -55) Ὁ Χριστὸς μὲ τὸν θάνατό Του «θανάτωσε τὸν θάνατο» καὶ μὲ τὴν Ἀνάστασή Του ἐλευθέρωσε ἀπὸ τὴν φθορὰ τὸ ἀνθρώπινο γένος, «ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ δωρησάμενος καὶ τὸ μέγα ἔλεος». (Σάββατο ἑσπέρας, Στιχηρά, Ἦχος Δ΄)

Ἡ ἀρρώστια καὶ ὁ θάνατος, ποὺ κληρονόμησαν οἱ Πρωτόπλαστοι μετὰ τὴν πτώση τους, διαδόθηκαν ἀστραπιαία σὰν ἰὸς «ἰοβόλος=δηλητηριώδης» σὲ ὅλο τὸ ἀνθρώπινο γένος. Τὴν ἀρρώστια καὶ τὸν θάνατο, ποὺ εἶναι ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος κάθε ἀνθρώπου, γιατὶ «τὸ ἴδιο κτυποῦν τὶς καλύβες τῶν φτωχῶν καὶ τὰ παλάτια τῶν βασιλιάδων», ἦρθε ὁ Χριστὸς νὰ καταργήσει μὲ τὴν σταυρικὴ θυσία Του καὶ τὴν ἔνδοξη Ἀνάστασή Του. Καὶ τὰ κατήργησε κτυπώντας τὴν ρίζα τους, ποὺ εἶναι ὁ ἰὸς τῆς ἁμαρτίας.

Ἡ ἐποχή μας χαρακτηρίζεται ἀπὸ μεγάλη ἀποστασία. Ὅλο καὶ περισσότεροι ἄνθρωποι δηλώνουν ἄθεοι ἢ χωρὶς καμμιὰ θρησκεία καὶ δὲν λείπουν, δυστυχῶς, κι αὐτοὶ ποὺ πολεμοῦν δημόσια τὸν Θεό. Ἡ αἰτία τοῦ φαινομένου αὐτοῦ ἔγκειται στὸ γεγονὸς ὅτι ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος πιστεύει, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη ἐποχή, στὴν ὑποτιθέμενη «παντοδυναμία» του. Ἐπειδὴ μὲ τὴν σύγχρονη τεχνολογία μπορεῖ νὰ κάνει μόνος του εὔκολα πολλὰ πράγματα πατώντας ἁπλῶς ὁρισμένα κουμπιά, πίστεψε ὅτι εἶναι, τάχα, «παντοδύναμος», θεωρώντας περιττὴ τὴν παρουσία καὶ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ στὴν ζωή του.

Ἀλλὰ ἔρχεται ἕνας ἰός, σὰν τὸν κορωνοϊό covid-19, ἀόρατος μὲ γυμνὸ ὀφθαλμό, καὶ μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι δὲν εἴμαστε παντοδύναμοι, ἀλλὰ ἀντίθετα πάρα πολὺ ἀδύναμοι. Ἕνας ἰός, σὲ λίγες μέρες ἀνέτρεψε ὅλα τὰ κοινωνικά, πολιτικά, πολιτισμικὰ καὶ οἰκονομικὰ δεδομένα σὲ παγκόσμια κλίμακα, σὲ σημεῖο ποὺ ἴσως θὰ ἀρχίσουμε ἀπὸ ἐδῶ καὶ πέρα νὰ μιλᾶμε γιὰ b.c. (before coronavirus) καὶ a.c. (after coronavirus) ἐποχή.

«Τί ἔστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν»; (Ψαλ. 8:5) δικαιολογημένα ἀναρωτιέται ὁ Ψαλμωδὸς ἀναλογιζόμενος τὴν Παντοδυναμία τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἀδυναμία τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀλλὰ ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος εἶναι πλασμένος «κατά τι κατώτερος ἀπὸ τοὺς ἀσώματους ἀγγέλους καὶ ἔχει στεφανωθεῖ ἀπὸ τὸν Θεὸ μὲ δόξα καὶ τιμὴ» (πρβλ. Ψαλ. 8:6), ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ ὑπερβεῖ τὴν ἀδυναμία του καὶ τὴν θνητότητά του καὶ νὰ καταστεῖ καὶ πάλι δυνατὸς καὶ ἀθάνατος, ὅπως τὸν ἔπλασε ὁ Δημιουργός Του. Κι αὐτὸ θὰ γίνει ἐὰν μὲ μετάνοια καὶ ἐμπιστοσύνη παραδώσει τὴν

ζωή του στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ.

Μετὰ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ἄν καὶ θνητοί, εἴμαστε προορισμένοι γιὰ τὴν ἀθανασία. Εἴμαστε ἀνθρωπίνως ἀδύνατοι, ἀλλὰ ταυτόχρονα καὶ δυνατοὶ γιατὶ «πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι». (Μκ.9:23) Εἴμαστε ἀσθενεῖς, ἀλλὰ ἐν Χριστῷ «ἰσχυροί ... καὶ νενικήκαμε τὸν πονηρόν». (πρβλ. 1 Ἰω. 2:14) Εἴμαστε γήινοι, ἀλλὰ ἐν δυνάμει οὐρανοπολῖτες!

Ὁ Ἀναστὰς Κύριος εἶναι «ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων». Ἂς ψάλλουμε, λοιπόν, μὲ ἀσάλευτη βεβαιότητα κάθε φορὰ ποὺ ὁ διάβολος μὲ ὁποιοδήποτε τρόπο προσπαθεῖ νὰ κλονίσει τὴν Πίστη μας καὶ τὴν ἐλπίδα μας στὸν Παντοδύναμο Θεό: «Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ᾽ ἡμῶν γενοῦ· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν. Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς». Καὶ ἂς διατρανώνουμε τὴν πίστη μας στὸν Ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν ἐπαναλαμβάνοντας τὴν σπουδαία προσευχὴ τῆς Ἐκκλησίας μας: «...Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ...».

Ἀγαπητοί μου,

Δεχθεῖτε τὶς ἀναστάσιμες εὐχὲς καὶ τὴν ἀγάπη τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πισιδίας π. Σωτηρίου, τῶν Κληρικῶν καὶ τῶν Συνεργῶν μας ἐν Κυρίῳ, μὲ τὴν ἀκλόνητη ἐλπίδα ὅτι ὁ Ἀναστὰς Κύριος μπορεῖ νὰ σκορπίσει τὸν βασανιστικὸ καὶ ψυχοφθόρο φόβο τῆς ἀρρώστιας καὶ τοῦ θανάτου ἀπὸ τὶς καρδιές μας γιατὶ «ὅταν ὁ Θεὸς εἶναι μὲ τὸ μέρος μας ποιὸς μπορεῖ νὰ εἶναι ἐναντίον μας»; (Ρωμ. 8:31)

Χριστὸς Ἀνέστη!

Μετὰ πολλῆς ἀγάπης καὶ τιμῆς ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι,

+ ὁ Κορέας Ἀμβρόσιος